

รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

The Model of People's Participation in Crime Prevention in Hiranruchi Sub-district, Thonburi District, Bangkok

พงษ์พันธ์ นารีน้อย¹, กัญญาณัฐ เสียงใหญ่² และ จริยาภรณ์ เจริญชีพ³

Phongphan Narenoi¹, Kanyanat Seangyai², and Jariyaporn Charoensheep³

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

Bansomdejchaopraya Rajabhat University

E-mail: tonguniversity@gmail.com

Received January 5, 2023; Revised March 23, 2023; Accepted April 3, 2023

Abstract

The purpose of this research was to study, compare, analyze the relationship of stakeholders in a community project of Thonburi district and present a form of participation of people in the target area. The sample consisted of 382 people, 36 key informants, and 5 experts. Data were collected from questionnaires and interviews and analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, Pearson's correlation coefficient. statistics. Content based information was also analyzed. The results showed that participation in participating in the overall project was low, while participations in topics of crime prevention and safety management were moderate. Subjects with different sex and education showed their opinions indifferently on participation in the project. The sample groups with different age, marital status, occupation and income expressed different opinions on participation in the project. The samples with different gender, age, marital status, education, occupation and income had different opinions on participation in crime prevention topic. The samples with different levels of education showed indifferent opinions on safety management participation. the sample group with different gender, age, marital status, occupation and income had different opinions on security management topic. Participation in participating the project and topics of crime prevention had positive correlation with safety management at a statistical significance level of 0.05. The form of participation was assessed and certified as a good form to be applied for further use in real situations.

Keywords: People's Participation; Crime Prevention; Hiranruchi Sub-district, Thonburi District, Bangkok

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และนำเสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของชุมชนในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชน จำนวน 382 คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 36 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที ค่าเอฟ ทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับน้อย การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและการจัดการความปลอดภัย อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมโครงการไม่ต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมโครงการต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยไม่ต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยต่างกัน การมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมโครงการและการป้องกันอาชญากรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รูปแบบการมีส่วนร่วมได้รับการประเมินความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และได้รับการรับรองว่าเป็นรูปแบบที่ดี สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ในสถานการณ์จริง

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมของประชาชน; การป้องกันอาชญากรรม; แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

บทนำ

จากสังคมที่มีประชากรเพิ่มขึ้น เนื่องจากกลุ่มชนชาติพันธุ์ยังคงรักษาความเป็นอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประกอบกับการสืบทอดวิถีชีวิตตามบรรพบุรุษ และการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าว นักท่องเที่ยวที่มากขึ้น ทำให้มีปัญหามากขึ้น เช่น ปัญหาด้านอาชญากรรม โจรกรรม ปล้นจี้ ยาเสพติด เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะทำให้การพัฒนาของประเทศในด้านต่าง ๆ ช้าลง (Sriwongchai & Sripokangkul, 2017) การแก้ไขปัญหาดังกล่าวจะอาศัยตำรวจเพียงอย่างเดียวไม่ได้ การแสวงหาความร่วมมือจากชุมชน ด้วยการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนและพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 ได้กำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมตำรวจ เพื่อป้องกันการกระทำผิดทางอาญา การรักษาความสงบเรียบร้อย และการรักษาความปลอดภัยของประชาชน ตามความเหมาะสมและความต้องการของแต่ละพื้นที่ (Royal Thai Police, 2008) ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาสำคัญสำหรับการแก้ไขของรัฐบาล ซึ่งแนวโน้มของอาชญากรรมมีความรุนแรงและเพิ่มสูงขึ้น ก่อให้เกิดผลเสียหายนั่นคือความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติที่สำคัญ คือ มีผลกระทบต่อจิตใจของประชาชนที่ส่งผลให้สังคมมี

ความไม่สงบสุข เกิดความไม่มั่นใจในความปลอดภัยของตน เกิดความสูญเสียหลาย ๆ ด้านตามมา ซึ่งเป็นการบั่นทอนเสถียรภาพในการพัฒนาประเทศ จากอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ที่เป็นโลกยุคไร้พรมแดนทางข้อมูลข่าวสาร ทำให้มีความเจริญทางวัตถุหรือที่เรียกว่าวัตถุนิยม (Wiang-o-sot, 2004) การพัฒนาจึงเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทุก ๆ มิติโดยเฉพาะมิติชุมชนอย่างเป็นไปตามธรรมชาติ (Narenoi, 2016) ดังนั้น การป้องกันอาชญากรรมยุคใหม่จำเป็นต้องแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนตลอดจนหน่วยราชการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ร่วมคิด ร่วมเสนอแนะ และจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและเข้าร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนตนเอง (Nation TV, 2020)

กรุงเทพมหานคร ได้จัดทำแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2556-2575) ซึ่งเป็นการจัดทำแผนวิสัยทัศน์ของประชาชนเพื่อการพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ 20 ปี สู่การปฏิบัติ ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมสามารถนำพากรุงเทพมหานครให้เจริญเติบโต ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) และท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของบริบทแวดล้อมในด้านต่าง ๆ สู่การเป็นมหานครแห่งเอเชียในปี พ.ศ. 2575 ซึ่งภาพในฝันของเมืองกรุงเทพมหานคร ใน 20 ปีข้างหน้า คือ ใน 20 ปีข้างหน้า เมืองกรุงเทพมหานครจะก้าวขึ้นเป็นมหานครแห่งเอเชีย กรุงเทพมหานครจะเป็นเมืองหลวงของเอเชีย เป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสังคมในภูมิภาคอาเซียนและในทวีปเอเชีย คนทั่วโลก เมื่อนึกถึงทวีปเอเชียจะนึกถึงเมืองกรุงเทพมหานคร ในฐานะเป็นเมืองชั้นนำในด้านเศรษฐกิจ ภาครัฐบริการ ความปลอดภัย ความสวยงาม สะดวกสบาย น่าอยู่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกันเมืองกรุงเทพมหานคร ยังคงมีเอกลักษณ์เฉพาะในด้านความเรียบง่ายมีเสน่ห์และมีชีวิตชีวา โดยแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ 1 มหานครปลอดภัย ด้านปลอดภัยอาชญากรรมและยาเสพติด (The Bangkok Metropolitan Administration, 2014) ซึ่งสถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น ในขณะนี้ กรุงเทพมหานคร มีการพัฒนาไปสู่ความเป็นศูนย์กลางความเจริญในด้านต่าง ๆ เพื่อดึงดูดให้คนอพยพเข้ามาศึกษาและทำงาน รวมทั้งเป็นที่นิยมของชาวต่างชาติ ซึ่งปัญหาอาชญากรรมในมิติของชุมชนเป็นปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นแต่ไม่อาจปฏิเสธได้ และได้มีการพัฒนาควบคู่กับความเจริญของความเป็นเมืองมหานคร

สำหรับพื้นที่แขวงศิริบุญชัย เขตธนบุรี มีชุมชนรวมทั้งหมด 9 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนวัดประดิษฐาราม ชุมชนบางไผ่โก่งบ้านสมเด็จ ชุมชนมัสยิดบ้านสมเด็จ ชุมชนสี่แยกบ้านแขก ชุมชนวัดศิริบุญชัย ชุมชนศรีภูมิ ชุมชนวัดใหญ่ศรีสุพรรณ ชุมชนสามัคคีศรีสุพรรณ และชุมชนประสานมิตร ซึ่งเป็นพื้นที่เชิงเกษตรกรรมในอดีต ต่อมาได้รับการพัฒนาด้วยนโยบายของรัฐ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นพื้นที่บ้านเรือนในชุมชนและยังมีความสำคัญในฐานะเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และเชิงศาสนา ประกอบกับมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ตั้งอยู่ในพื้นที่แขวงศิริบุญชัย จึงได้ดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ด้วยการมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและแก้ปัญหา สังคมชุมชน และท้องถิ่นให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน (Policy and Planning, Division Office of the President, Bansomdejchaopraya Rajabhat University, 2021) อีกทั้งสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สป.อว.) ยังได้มีโครงการพลิกโฉมมหาวิทยาลัย (Reinventing University) โดยเฉพาะเน้นการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและการสร้างศักยภาพให้สถานศึกษา องค์กรในชุมชน และประชาชนมีความเข้มแข็งในการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจและสังคมในชุมชน โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยานั้นได้จัดทำแผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Action Plan) (พ.ศ. 2566 – 2570) เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายที่เปลี่ยนแปลงมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้อย่างต่อเนื่อง

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานด้านการมีส่วนร่วมให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม และการจัดการความปลอดภัย ของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม และเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการกับการจัดการความปลอดภัย และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมกับการจัดการความปลอดภัย
4. เพื่อนำเสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม การจัดการความปลอดภัย และนำเสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

ประชาชนในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี จำนวน 382 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ประธานและกรรมการชุมชน จำนวน 36 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่

แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตด้านเวลา ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-กรกฎาคม 2565

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดการมีส่วนร่วม

นักวิชาการ ได้ให้ความหมาย การมีส่วนร่วม (Participation) ไว้ว่าเป็นความร่วมมือของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป็นความร่วมมือร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบไม่ว่าจะเป็นส่วนรวมหรือเป็นกลุ่ม เพื่อให้เกิดการดำเนินกิจกรรม เกิดการพัฒนาความคิดร่วมตัดสินใจ เป็นการเสริมสร้างความสามัคคี ความรู้สึกร่วมและเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดี ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปตามแผนงานและเกิดประสิทธิภาพในการดำเนินกิจกรรม (Thuamphong, 2019) สอดคล้องกับ Cohen and Uphoff (1977) ที่ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน

ในการตัดสินใจ (Decision making) แต่ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นการตัดสินใจแต่เพียงอย่างเดียว แต่อาจเป็นการตัดสินใจควบคู่ไปกับการปฏิบัติด้วย (Implementation) และการตัดสินใจยังมีความเกี่ยวข้องกับประชาชนในเรื่องของผลประโยชน์ (Benefit) และการประเมินผล (Evaluation) ในกิจกรรมพัฒนา ซึ่งจะเห็นว่าการตัดสินใจเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการ เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์และการประเมินผล โดยผลประโยชน์นั้นเป็นผลมาจากการปฏิบัติการและผลประโยชน์จะมาเป็นตัวกำหนดให้มีประสิทธิผล ซึ่งต่างก็ได้รับผลมาจากขั้นตอนการตัดสินใจ นอกจากนี้ มีผลสะท้อนกลับจากการประเมินผลและการปฏิบัติการกลับไปสู่การตัดสินใจ ซึ่งการมีส่วนร่วมเป็นการตัดสินใจของประชาชนในการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการ ตลอดจนถึงการติดตามและประเมินผล เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนางานโดยมีเป้าหมายร่วมกัน

Chompunth (2012) ได้เสนอแนวทางการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม คือ 1) การวิเคราะห์การตัดสินใจ ขั้นตอนนี้สำคัญ โดยเฉพาะการตัดสินใจว่าใครจำเป็นต้องอยู่ในทีมวางแผน เพราะแต่ละขั้นตอนของการวางแผนอาจมีผู้มีส่วนได้เสียเพิ่มเข้ามาในแต่ละระยะที่แตกต่างกัน 2) การวางแผนกระบวนการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดกิจกรรมและเทคนิคการมีส่วนร่วม เช่น การวิเคราะห์ค้นหาเทคนิคการมีส่วนร่วมที่เหมาะสมที่สุดในการประยุกต์ใช้ในแต่ละขั้นของกระบวนการมีส่วนร่วม และ 3) การปฏิบัติตามแผน ขั้นตอนนี้เป็นการนำแผนการที่กำหนดไว้ทั้งหมดกิจกรรมการมีส่วนร่วมต่าง ๆ ไปปฏิบัติจริงและทำการประเมินผลของกิจกรรมมีส่วนร่วม

การสร้างรูปแบบการมีส่วนร่วม ซึ่งรูปแบบเป็นเครื่องมือทางความคิดที่ประชาชนใช้ในการค้นคว้าหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจ ในปรากฏการณ์ทั้งหลาย หรือจากทฤษฎี หลักการต่าง ๆ ได้ แต่รูปแบบไม่ใช่ทฤษฎี ซึ่ง Keeves (1997) กล่าวว่า 1) รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย โดยผลที่ตามมาสามารถพิสูจน์ทดสอบได้ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ทดสอบได้ 2) โครงสร้างของรูปแบบเป็นความสัมพันธ์เชิงสาเหตุสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์ได้ 3) รูปแบบสามารถสร้างจินตนาการ ความคิดรวบยอด ความสัมพันธ์และขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้ และ 4) รูปแบบ ประกอบด้วย ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างมากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง ส่วน Willer (1967) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบมีขั้นตอนการดำเนินงานแตกต่างกันไป แต่โดยทั่วไปแล้วจะแบ่งเป็นสองขั้นตอน คือ การสร้างรูปแบบและการหาความตรงของรูปแบบ ส่วนรายละเอียดแต่ละขั้นตอนขึ้นอยู่กับลักษณะและกรอบแนวคิดที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ และเป็นการพัฒนารูปแบบที่เป็นส่วนหนึ่งของงานวิเคราะห์ก็อาจมีวิธีดำเนินการ 2 ขั้นตอนหลัก คือ การพัฒนารูปแบบและการทดสอบประสิทธิภาพประสิทธิผลของรูปแบบ

แนวคิด ทฤษฎีอาชญากรรมและการป้องกัน

ทฤษฎีป้องกันอาชญากรรมเกิดจากเหตุผลของความเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจสังคมและการเพิ่มขึ้นของประชากรที่เปลี่ยนมาเป็นสังคมอุตสาหกรรม ความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคมแบบต่างคนต่างอยู่ การแยกตัวของชุมชนของประชาชนทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกไม่มีความมั่นคงในชีวิต ทำให้เกิดความรู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยว ลักษณะดังกล่าวนำไปสู่การทำให้เกิดผลร้ายต่อสังคม เป็นการกร่อนทำลายโครงสร้างของความสัมพันธ์ภายในชุมชนสมาชิกภายในชุมชนต่างปล่อยปละละเลย ต่างคนต่างเอาตัวรอดไม่สนใจต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ทำให้ในที่สุดปัญหาอาชญากรรม จึงกลายเป็นความรับผิดชอบของตำรวจแต่เพียงฝ่ายเดียว ความปลอดภัยของสมาชิกชุมชนจึงอยู่ในภาวะที่เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (Peamsomboon, 1983)

ทฤษฎีการมีส่วนร่วม มาสโลว์ (Maslow, 1970) กล่าวว่า พฤติกรรมมนุษย์เป็นตัวกำหนดค้นหาหรือความอยากและพยายามชวนชวนให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการตอบสนอง และความอยากนี้เกิดจากมนุษย์มีความจำเป็น (need) ซึ่งแต่ละเผ่าพันธุ์จะแสดงออกมาซึ่งความต้องการไม่เหมือนกัน แต่อย่างน้อยที่สุดก็จะมีพื้นฐานที่เหมือนกัน แต่ขึ้นอยู่กับ

กับว่าได้รับการตอบสนองความต้องการระดับใด มากน้อยเพียงใด และได้สรุปว่า 1) มนุษย์มีความต้องการอยู่ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุด 2) ความต้องการใดที่ได้รับการตอบสนองย่อมสิ้นสุดลงและความต้องการใหม่ในลำดับต่อไปที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเกิดขึ้น และ 3) มนุษย์มีความต้องการลำดับขั้นตอนของความสำคัญจากต่ำไปหาสูง

Creighton (2009) กล่าวว่า กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นกระบวนการที่จะกระจายอำนาจจากผู้มีอำนาจที่แต่เดิมมักจะใช้อำนาจเหนือ (power over หรือ power against) ตามทฤษฎีผู้มีอำนาจจะชอบที่จะใช้อำนาจเหนือ ซึ่งหากผู้มีอำนาจยิ่งใช้อิทธิพลเหนือไปเรื่อย ๆ อำนาจนั้น ๆ ก็จะใช้ไม่ได้ เพราะอำนาจที่มีหรือไม่มีนั้น ไม่ใช่เรามีหรือไม่มี อำนาจอย่างเดียวแต่อยู่ที่คนอื่น ๆ ที่อยู่รอบข้างหรือที่เราใช้อำนาจเหนือเขานั้น เขามองว่าเราเหมาะสมที่จะมีอำนาจเหนือหรือไม่ ซึ่งบางครั้งสำคัญกว่าด้วยซ้ำไป ฉะนั้นแทนที่แม่จะใช้อำนาจเหนือหันมาใช้อำนาจร่วมกัน

จากการทบทวนทฤษฎี/วรรณกรรม/แนวความคิด

ความร่วมมือของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมเป็นการมีส่วนร่วมเป็นการตัดสินใจของประชาชนในการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการ ตลอดจนถึงการติดตามและประเมินผล เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนางาน โดยมีเป้าหมายร่วมกัน โดยเฉพาะดังนั้น รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จึงเป็นแผนผังที่แสดงออกผ่านทางแผนผัง หรือแผนภาพ หรือกราฟ หรือโครงสร้างเชิงเหตุและผลของกระบวนการและองค์ประกอบที่จำลองขึ้นจากปรากฏการณ์และสภาพความจำเป็นของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อช่วยให้สามารถวิเคราะห์และเข้าใจสภาพ ลักษณะและรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้รับการผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เลขที่ BSRU-REC 650404 ในระหว่างวันที่ 30 เมษายน 2565 ถึงวันที่ 29 เมษายน 2566 โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิเคราะห์เป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ดังนี้

1. วิเคราะห์รูปแบบการมีส่วนร่วม โดยใช้แบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล: 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง: (1) ประชากร คือ ประชาชนในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 8,709 คน และ (2) กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 382 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาโร ยามาเน (Yamane, 1967) ที่มีระดับความเชื่อมั่นในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง 95% ระดับความคลาดเคลื่อน 5% และคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากสัดส่วนของประชาชน ด้วยวิธีการสุ่มแบบระดับชั้น (Stratified Sampling) 2) ขอบเขตตัวแปร ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย: (1) ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ (2) ปัจจัยด้านข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมโครงการ ประกอบด้วย ชื่อโครงการป้องกันอาชญากรรมที่เข้าร่วม สถานภาพของสมาชิกในโครงการ และระยะเวลาการเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการ (3) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ ประกอบด้วย ขั้นตอนข้อมูลข่าวสาร ขั้นปรึกษาหารือ ขั้นการใช้อำนาจผ่านตัวแทน ขั้นเป็นหุ้นส่วน และขั้นควบคุมโดยประชาชน (4) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย ด้านการป้องกันอาชญากรรม ด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ และด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ (5) ปัจจัยด้านการจัดการความปลอดภัย ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านการจัดองค์การ ด้านการวางแผนและดำเนินการ ด้านการวัดผลการดำเนินการ และด้านการตรวจติดตามการทบทวน 3) ขอบเขตด้านระยะเวลา:

ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-กรกฎาคม 2565 4) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 และ 5) สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล: ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-Test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) ทดสอบและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. การวิเคราะห์รูปแบบการมีส่วนร่วม โดยใช้สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล: 1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ประธานชุมชน จำนวน 9 ชุมชน และกรรมการ จำนวน 3 คนต่อชุมชน รวมทั้งสิ้นจำนวน 36 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) 2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และ 3) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) จำแนก และจัดระบบ (Typology and Taxonomy) ในการนำข้อมูลที่ได้มาแบ่งย่อยออกเป็นหมวดหมู่ ใช้การวิเคราะห์สรุปอุปนัย (Analytic Induction) และวิเคราะห์แบบตีความ (Interpretation) จากข้อมูลที่ได้ทำการจำแนกและจัดระบบแล้ว เพื่อให้ได้ข้อสรุปในการวิเคราะห์ต่อไป

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม: ประชากร คือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านรูปแบบการมีส่วนร่วม จำนวน 5 ท่าน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ คือ ร่างรูปแบบการมีส่วนร่วม และภายหลังจากผู้ทรงคุณวุฒิได้วิพากษ์และตรวจสอบร่างรูปแบบการมีส่วนร่วมว่ามีความเหมาะสมในการนำรูปแบบไปปฏิบัติหรือไม่เพียงใด แล้วผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ หลังจากนั้นผู้วิจัยร่างรูปแบบการมีส่วนร่วมที่แก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบการมีส่วนร่วมอีกครั้งหนึ่ง

ระยะที่ 3 การประเมินรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม: ประชากร คือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านรูปแบบการมีส่วนร่วม จำนวน 5 ท่าน โดยคัดเลือกแบบเจาะจง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นประธานและกรรมการ จำนวน 36 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน คือ ร่างรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (focus Group) มีหน้าที่วิพากษ์ ตรวจสอบ และประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติของรูปแบบ และภายหลังจากการสนทนากลุ่ม แล้วผู้วิจัยได้ปรับปรุงรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมตามข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม จนได้รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม และการจัดการความปลอดภัย ของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี รายละเอียดแสดงในตารางที่ 1.1 – 1.3

ตารางที่ 1.1 แสดงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ขั้นให้ข้อมูลข่าวสาร	3.05	1.36	ปานกลาง
ขั้นปรึกษาหารือ	2.86	1.40	ปานกลาง
ขั้นการใช้อำนาจผ่านตัวแทน	2.34	1.30	น้อย
ขั้นเป็นหุ้นส่วน	2.43	1.27	น้อย
ขั้นควบคุมโดยประชาชน	2.35	1.39	น้อย
ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการโดยรวม	2.60	1.24	น้อย

ตารางที่ 1.2 แสดงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

ข้อความ	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล
ด้านการป้องกันอาชญากรรม	3.17	1.24	ปานกลาง
ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ	3.20	1.18	ปานกลาง
ด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ	3.22	1.18	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมโดยรวม	3.20	1.12	ปานกลาง

ตารางที่ 1.3 แสดงการจัดการความปลอดภัย

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านนโยบาย	3.38	1.24	ปานกลาง
ด้านการจัดองค์การ	3.45	1.17	มาก
ด้านการวางแผนและดำเนินการ	3.71	0.95	มาก
ด้านการวัดผลการดำเนินการ	3.56	1.01	มาก
ด้านการตรวจติดตามการทบทวน	3.39	1.04	ปานกลาง
การจัดการความปลอดภัยโดยรวม	3.50	1.00	มาก

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม และเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการกับการจัดการความปลอดภัย และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมกับการจัดการความปลอดภัย พบว่า

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการมีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัย พบว่า โดยรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ (X_{At}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัย (Y_{tt}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า (1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ ชั้นให้ข้อมูลข่าวสาร (X_{A1}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัย (Y_{tt}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.75$) (2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ ชั้นปรึกษาหารือ (X_{A2}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัย (Y_{tt}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.81$) (3) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ ชั้นใช้อำนาจผ่านตัวแทน (X_{A3}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัย (Y_{tt}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.74$) (4) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ ชั้นเป็นหุ้นส่วน (X_{A4}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัย (Y_{tt}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.74$) และ (5) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ ชั้นควบคุมโดยประชาชน (X_{A5}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัย (Y_{tt}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.70$)

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัย พบว่า โดยรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม (X_{Btt}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัย (Y_{tt}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า (1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ด้านการป้องกันอาชญากรรม (X_{B1}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัย (Y_{tt}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.70$) (2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ (X_{B2}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัย (Y_{tt}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง ($r = 0.67$) และ (3) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ (X_{B3}) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัย (Y_{tt}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.72$)

สรุปผลการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ในประเด็นเกี่ยวกับปัญหาแนวทางการพัฒนาชุมชน ข้อเสนอแนะเพื่อกำหนดรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรุจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ประธาน และกรรมการในพื้นที่ จำนวน 9 ชุมชน จำนวน 36 คน ประกอบด้วย ประธาน จำนวน 1 คน และกรรมการ จำนวน 3 คน ผู้วิจัยใช้

วิธีการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ด้วยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) และผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ข้อมูลในประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับปัญหา แนวทางการพัฒนาชุมชน และข้อเสนอแนะเพื่อกำหนดรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ที่ผู้วิจัยได้ประยุกต์และปรับโครงสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำราการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย งานวิเคราะห์ บทความวิชาการ ตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และภายหลังจากสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยใช้การจำแนกและจัดระบบ (Typology and Taxonomy) ในการนำข้อมูลที่ได้มาแบ่งย่อยออกเป็นหมวดหมู่ ใช้การวิเคราะห์สรุปอุปนัย (Analytic Induction) และการวิเคราะห์แบบตีความ (Interpretation) จากข้อมูลที่ได้ทำการจำแนกและจัดระบบแล้ว เพื่อให้ได้ข้อสรุปในการวิเคราะห์ต่อไป สรุปผลการสัมภาษณ์ พบว่า ปัญหา แนวทางการพัฒนาชุมชน ข้อเสนอแนะเพื่อกำหนดรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย 1) ปัญหาในพื้นที่แขวงทรีรัฐกิจ ในอดีตชุมชนมีสภาพปัญหาหลายสาเหตุที่มีการแพร่ระบาดในทุกพื้นที่ชุมชน ซึ่งเป็นภัยร้ายแรงในสังคมไทยมายาวนาน โดยมีรูปแบบการแพร่กระจายที่หลากหลายมากขึ้น ซึ่งปรากฏว่าในกลุ่มเยาวชนมากกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากความอยากรู้อยากลองรวมทั้งประชาชนทั่วไปในกลุ่มผู้ที่ว่างงาน ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมตามมา เช่น การลักขโมย ฉกชิงวิ่งราว และทำร้ายร่างกาย เป็นต้น 2) แนวทางการพัฒนาชุมชน ปัจจุบันงานด้านการพัฒนาชุมชนได้เกิดขึ้นในพื้นที่ซึ่งได้มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก จนนำไปสู่การลดลงของปัญหาดังกล่าว ภายใต้อาสาสมัครของชุมชนในการจัดการดูแลเพื่อที่จะป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนคนรุ่นใหม่ในชุมชนมีเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด นอกจากนี้ ปัญหาขาดความปลอดภัยภาคครัวเรือน ควรเพิ่มแสงสว่างตามท้องถนนในชุมชน เช่น ไฟถนน (Street lights) ไฟรักษาความปลอดภัย (Security lights) และไฟสนามกีฬาและพื้นที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการ (Floodlights at sports and recreational areas) เป็นต้น เพื่อลดปัญหาการเกิดอาชญากรรม และ 3) ข้อเสนอแนะ (1) ควรเพิ่มเติมงานอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในการมาดูแลคนในชุมชน (2) ควรจัดให้มีการระบบประสานความร่วมมือระหว่างประชาชน ชุมชน กับตำรวจให้ชัดเจน (3) ควรติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะให้ครบทุกบริเวณทางแยกตามตรอก วัด ศาสนาสถาน ในชุมชนต่าง ๆ และ (4) ควรได้รับการบริจาค วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับติดตั้งไฟฟ้าการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนต่าง ๆ

วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อนำเสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงทรีรัฐกิจ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่ามีความเป็นไปได้และความเหมาะสม และภายหลังจากการสนทนากลุ่ม (focus Group) เสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้ปรับรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมตามข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นให้ข้อมูลข่าวสาร คือ (1) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งเหตุอาชญากรรม (2) การให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ (3) การให้ข้อมูลด้านอาชญากรรมแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมีการตรวจสอบพื้นที่ 2) ขั้นปรึกษาหารือ คือ (1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการประชุมการป้องกันอาชญากรรม (2) การเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ (3) การร่วมปรึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาอาชญากรรมกับชุมชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจ 3) ขั้นการใช้อำนาจผ่านตัวแทน คือ (1) การที่ประชาชนสามารถตัดสินใจและใช้อำนาจในการตรวจสอบ ตรวจสอบและจับกุมผู้ต้องสงสัยหรือผู้ต้องหาในคดีอาชญากรรม (2) การลาดตระเวนหรือการตรวจสอบพื้นที่อาชญากรรม (3) การเป็นตัวแทนรับ

สมัครสมาชิก/ขยายสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการ 4) ขึ้นเป็นหุ้นส่วน คือ (1) การร่วมวางแผนการดำเนินโครงการกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ (2) การบริจาคสิ่งของ เงิน หรืออุปกรณ์อื่น ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการป้องกันอาชญากรรมในโครงการ (3) การมีส่วนร่วมตั้งด่านตรวจอาชญากรรมในชุมชน และ 5) ขึ้นควบคุมโดยประชาชน คือ (1) การเสนอเปลี่ยนแปลงแผนการดำเนินงานโดยไม่ต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่ทราบ (2) การเป็นตัวแทนในการประชาสัมพันธ์การป้องกันอาชญากรรมในชุมชน (3) การจัดทำรายงานผลการป้องกันอาชญากรรมให้กับสถานีตำรวจทราบ

2. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการป้องกันอาชญากรรม คือ (1) การใช้อุปกรณ์ในการป้องกันอาชญากรรม (2) การติดไฟส่องสว่างรอบบริเวณบ้าน (3) การจัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและการแจ้งข่าวประชาสัมพันธ์เตือนภัย 2) ด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ คือ (1) การช่วยเหลือ สนับสนุน บริจาคอุปกรณ์เครื่องมือในการออกตรวจ (2) การให้ข้อมูลข่าวสารของผู้กระทำความผิด (3) การให้ขวัญและกำลังใจ การชมเชยในกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมคนร้ายได้อย่างรวดเร็ว และ 3) ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ คือ (1) การจับกุมคนร้ายเมื่อมีการร้องขอ (2) การเข้าจับกุมตามโครงการอาสาตำรวจบ้าน (3) การดูแลความสงบเรียบร้อยในงานประเพณีต่าง ๆ

3. ปัจจัยด้านการจัดการความปลอดภัย ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านนโยบาย คือ (1) ทิศทางจุดมุ่งหมายและเจตนารมณ์ของโครงการ (2) การร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทำให้สามารถเรียนรู้วิธีการป้องกันตนเองจากภัยอาชญากรรม (3) การป้องกันอาชญากรรมของสถานีตำรวจทำให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 2) ด้านการจัดองค์การ คือ (1) การควบคุม ความร่วมมือ การติดต่อสื่อสาร และความสามารถในการเป็นสมาชิกโครงการ (2) การติดตั้งอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย (3) การสร้างเครือข่ายสมาชิกป้องกันภัยอาชญากรรม (4) การให้สมาชิกลาดตระเวน/ตรวจสอบพื้นที่บ่อยครั้ง 3) ด้านการวางแผนและดำเนินการ คือ (1) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรม (2) การให้สมาชิกได้วางแผนการดำเนินกิจกรรมด้านการป้องกันภัยอาชญากรรม (3) การมีประชาชนเข้าร่วมเป็นสมาชิกกิจกรรมป้องกันภัยอาชญากรรม (4) การประชุมและการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน 4) ด้านการวัดผลการดำเนินการ คือ (1) การตรวจสอบและการให้คำปรึกษาในการเข้าร่วมโครงการ (2) ประชุมชุมชนลงพื้นที่ตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมป้องกันภัยอาชญากรรม (3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การป้องกันเหตุอาชญากรรมในพื้นที่ (4) การป้องกันภัยอาชญากรรมหรือการทดสอบการป้องกันเหตุอาชญากรรม และ 5) ด้านการตรวจติดตามการทบทวน คือ (1) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ (2) การประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการป้องกันภัยอาชญากรรม (3) การสอบถามหรือสัมภาษณ์ประชาชนเกี่ยวกับการเข้าร่วมโครงการป้องกันภัยอาชญากรรม (4) การนำความคิดเห็นของประชาชนไปปรับปรุงและพัฒนา

4. แนวทางการพัฒนาชุมชนในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 1) ควรเพิ่มทีมงานอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในการมาดูแลประชาชนในชุมชน 2) ควรจัดให้มีการระบบประสานความร่วมมือระหว่างประชาชน ชุมชนกับตำรวจให้ชัดเจน 3) ควรติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะให้ครบทุกบริเวณทางแยกตามตรอก วัด ศาลาสนาม สนามกีฬา พื้นที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในพื้นที่ และ 4) ควรได้รับการบริจาค วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับติดตั้งไฟฟ้าการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนต่าง ๆ พื้นที่

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ ขึ้นให้ข้อมูลข่าวสาร และขั้นปรึกษาหารือ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนขั้นเป็นหุ้นส่วน ขั้นควบคุมโดยประชาชน และขั้นการใช้อำนาจผ่านตัวแทน อยู่ในระดับน้อย เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มีความรุนแรงเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่คาดว่าจะยังคงอยู่ยาวนานพอสมควร จนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในหลายพฤติกรรมของประชาชน การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ประชาชนพึงปฏิบัติ เพื่อเตรียมพร้อมสู่ New Normal วิถีชีวิตแนวใหม่ในการใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต

ส่วนขั้นเป็นหุ้นส่วน ขั้นควบคุมโดยประชาชน และขั้นการใช้อำนาจผ่านตัวแทน อยู่ในระดับน้อยนั้น เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ไม่ได้เป็นตัวแทน/สมาชิกโครงการ จึงมีส่วนร่วมในการลาดตระเวน หรือการตรวจสอบพื้นที่อาชญากรรมน้อย จัดทำรายงานผลการป้องกันอาชญากรรมให้กับสถานีตำรวจก็ยังมีไม่มากนัก เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้กิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการได้ชะลอลงเกือบทุกโครงการ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Jaipian (2015) ที่ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเหมืองง่า อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Nakprasit (2014) ที่ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการค้นหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมน้อย และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดอยู่ในระดับน้อย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน คือ ด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และด้านการป้องกันอาชญากรรม อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากประชาชนได้ให้ความร่วมมือกับตำรวจและมีมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Saengmookda (2017) ที่ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมผ่านสื่อวิทยุจราจรเพื่อสังคม ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ การวางแผน การปฏิบัติ และการติดตามและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การติดตามและประเมินผล รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Patcharajirasak (2017) ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่จักรยานยนต์รับจ้างในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลพญาไท ผลการศึกษาพบว่า ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Kraissakul and Kongrukkawin (2017) ที่ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม: ในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า การจัดการความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนและดำเนินการ ด้านการวัดผลการดำเนินการ และด้านการจัดองค์การ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการตรวจติดตามการทบทวน และด้านนโยบายอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องมาจากการจัดการความปลอดภัยอาชญากรรมต้องเน้นการสร้างเครือข่ายของประชาชนในพื้นที่ให้เกิดขึ้น ซึ่งตำรวจเพียงฝ่ายเดียวอาจไม่สามารถทำให้การป้องกันอาชญากรรมนั้นให้เกิดประสิทธิภาพได้ ซึ่งการทำงานในลักษณะเครือข่ายความร่วมมือ ร่วมใจ ในลักษณะของพันธมิตรในเชิงหุ้นส่วน (Partnership) ของประชาชนในพื้นที่ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับการจัดการความปลอดภัยอาชญากรรม และสามารถนำมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมในเชิงรุกได้ เช่น ประชาชนเข้าร่วมเป็นสมาชิกกิจกรรมป้องกันภัยอาชญากรรม และได้ร่วมวางแผนการดำเนินกิจกรรมด้านการป้องกันภัยอาชญากรรม โดยการประชุม และการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในพื้นที่ จึงทำให้เกิดความเชี่ยวชาญในการป้องกันภัยอาชญากรรมในพื้นที่ และยังมีการทดสอบการป้องกันเหตุอาชญากรรมเพื่อให้ประชาชนเกิดความเชี่ยวชาญในการป้องกันอาชญากรรม โดยผู้นำชุมชนได้ลงพื้นที่ตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมป้องกันภัยอาชญากรรม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การป้องกันเหตุอาชญากรรมในพื้นที่ ทำให้ความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมลดลง รวมถึงมีการให้ประชาชนในพื้นที่ลาดตระเวน หรือตรวจสอบพื้นที่เพื่อให้ความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมลดลง และมีการติดตั้งอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย รวมถึงการสร้างเครือข่ายของสมาชิกป้องกันภัยอาชญากรรม ทำให้รู้ช่องทางในการติดต่อสื่อสารเมื่อมีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการอาจเป็นผลมาจากความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงาน of ประชาชนแต่ละคนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันและไม่แตกต่างกัน โดยประชาชนที่เป็นเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการสอดคล้องกับเพศชาย และสำหรับประชาชนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันก็ยังมีมีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการ ส่วนประชาชนที่มีอายุมากมีความคิดเห็นที่แตกต่างจากประชาชนที่มีอายุน้อย เนื่องจากประสบการณ์การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการแตกต่างกัน สำหรับประชาชนที่มีสถานภาพการสมรสที่ต่างกันก็ยังมีมีความคิดเห็นที่แตกต่าง เนื่องจากบุคลิกของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันตามหน้าที่ความรับผิดชอบจึงทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันนั้น อาจเนื่องมาจากการทำงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบของแต่ละบุคคลแตกต่างกันจึงทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน และประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการแตกต่างกันนั้น เนื่องจากการดำเนินชีวิตของประชาชนแต่ละคนมีความต่างกันความเป็นอยู่ก็ต่างกันจึงทำให้มีความคิดเห็นที่ต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพ การสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากประชาชนในพื้นที่แขวงหิรัญรุจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร อาจจะยังไม่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความเข้าใจในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ดังนั้น ประธานแขวงหิรัญรุจี หรือประธานแต่ละชุมชนควรจัดประชุมปรึกษาหารือและเพื่อชี้แจงรายละเอียดของการพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่เพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน เพื่อให้ประชาชนมี

ส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากในปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายและประสบผลสำเร็จได้นั้น ขึ้นอยู่กับประชาชนในพื้นที่ โดยประธานแขวงหิรัญรุจี หรือประธานแต่ละชุมชนจะมีหน้าที่ในการนำประชาชน และทำความเข้าใจในกระบวนการทำงานเพื่อให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากประชาชนเข้าใจเรื่องของการมีส่วนร่วมได้มาก ซึ่งทุกกระบวนการของการศึกษานั้นต้องเกิดการมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน จึงทำให้ผู้ที่มีการศึกษาในระดับที่สูงกว่า สามารถเข้าใจและเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วม โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรุจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัย แตกต่างกัน เนื่องจากในปัจจุบันผู้หญิงมีบทบาทในสังคมในหลาย ๆ เรื่องเสมอภาคกับผู้ชาย ทำให้ผู้หญิงมีสิทธิ์ มีเสียงในการแสดงออกในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการความปลอดภัยมากขึ้นจากในอดีตที่ผ่านมาทำให้ผลการวิจัยรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม เพศหญิงกับเพศชายจึงมีระดับการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกัน สำหรับประชาชนที่มีอายุน้อยอาจจะยังไม่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ยังมองไม่ออกว่าการมีส่วนร่วมสำคัญเพียงใด ซึ่งต่างจากประชาชนที่มีอายุมากกว่า ที่มีประสบการณ์ในหลาย ๆ ด้าน มองภาพได้กว้างกว่าและเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการมีส่วนร่วม ประชาชนที่มีอายุต่างกันจึงมีระดับการมีส่วนร่วมต่างกัน สำหรับประชาชนที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยแตกต่างกันนั้น เนื่องมาจากความรับผิดชอบในการดำเนินชีวิตในครอบครัวที่ต่างกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่ต่างอาชีพกัน ย่อมมีมุมมองและประสบการณ์ที่เกิดจากความเคยชินในการประกอบอาชีพของตนที่แตกต่างกัน จึงอาจทำให้เกิดความแตกต่างเรื่องความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมแตกต่างกันไปด้วย และสำหรับประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยแตกต่างกันนั้น อาจเนื่องมาจากประชาชนที่มีรายได้น้อยอาจมีความคิดเห็นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยแตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้มาก

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมาก เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญกับการจัดการความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมของประชาชนในลักษณะของการการทำงานเป็นทีม มีการแบ่งงานกันตามความรู้ความสามารถของประชาชนในพื้นที่ ทำให้มีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงไปด้วย ซึ่งประชาชนที่ได้มีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมได้รับการยอมรับ ความเชื่อถือ ความไว้วางใจให้ทำงานที่ตรงตามความรู้ ทักษะ ความสามารถของแต่ละบุคคล ประชาชนในพื้นที่จึงสามารถรับรู้บทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรู้สึกภูมิใจที่ได้รับความไว้วางใจในการใช้ความรู้ความสามารถ มีการใช้ปฏิภาณไหวพริบในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการทำงาน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Patcharajirasak (2017) ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนระดับล่างในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลพญาไท ผลการศึกษาพบว่า ทศนคติต่อตำรวจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนระดับล่างในการป้องกันอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลพญาไท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมาก เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ทั้งในด้านการป้องกันอาชญากรรม โดยประชาชนในพื้นที่มีการใช้อุปกรณ์เพื่อการป้องกันอาชญากรรม โดยการติดเหล็กดัด คล้องกุญแจ ประตูหน้าต่าง มีการติดไฟส่องสว่าง มีการจัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย การแจ้งข่าวประชาสัมพันธ์เตือนภัย มีการช่วยเหลือ สนับสนุน บริจาคอุปกรณ์เครื่องมือในการออกตรวจ การให้ข้อมูลข่าวสารของผู้กระทำความผิด การให้ขวัญและกำลังใจ การชมเชยในกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมคนร้ายได้อย่างรวดเร็ว มีการจับกุมคนร้ายเมื่อมีการร้องขอ มีการเข้ารับอบรมตามโครงการอาสาตำรวจบ้าน มีการดูแลความสงบเรียบร้อยในงานประเพณีต่าง ๆ เพื่อเป็นการจัดการความปลอดภัยในพื้นที่ให้ประสบความสำเร็จและลดอาชญากรรมในพื้นที่ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Patcharajirasak (2017) ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนงานระดับจังหวัดในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลพญาไท ผลการศึกษาพบว่า ทิศนคติต่อตำรวจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนงานระดับจังหวัดในการป้องกันอาชญากรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 4 พบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรุจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรุจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ได้รับการประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสม และได้รับการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประธานและกรรมการที่เข้าร่วมสนทนากลุ่มครั้งที่สองทุกท่านว่ารูปแบบดังกล่าว เป็นรูปแบบที่ดีและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในฐานะการจริง

สรุปผล

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ ขึ้นให้ข้อมูลข่าวสาร และชั้นปรึกษาหารือ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนชั้นเป็นหุ้นส่วน ชั้นควบคุมโดยประชาชน และชั้นการใช้อำนาจผ่านตัวแทน อยู่ในระดับน้อย
2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน คือ ด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และด้านการป้องกันอาชญากรรม อยู่ในระดับปานกลาง
3. การจัดการความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนและดำเนินการ ด้านการวัดผลการดำเนินการ และด้านการจัดองค์การ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการตรวจติดตามการทบทวน และด้านนโยบาย อยู่ในระดับปานกลาง
4. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
5. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์กัน อยู่ในระดับสูงมาก

8. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์กัน อยู่ในระดับสูงและสูงมาก

9. สรุปผลการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) พบแนวทางการพัฒนาชุมชน คือ 1) ควรเพิ่มทีมงานอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในการมาดูแลคนในชุมชนพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี 2) ควรจัดให้มีการระบบประสานความร่วมมือระหว่างประชาชน ชุมชน กับตำรวจให้ชัดเจน 3) ควรติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะให้ครบทุกบริเวณทางแยกตามตรอก วัด ศาสนาสถาน ในชุมชนต่าง ๆ พื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี และ 4) ควรได้รับการบริจาค วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับติดตั้งไฟฟ้าการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนต่าง ๆ พื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี

10. รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ได้รับการประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสม และได้รับการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประธาน และกรรมการที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2 ทุกท่านว่ารูปแบบดังกล่าวเป็นรูปแบบที่ดี และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ในสถานการณ์จริง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย: ควรนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น และควรมีการจัดทำนโยบายเพื่อเสนอขอของบประมาณในการจัดการ ความปลอดภัย ด้านอาชญากรรมในภาพรวมของพื้นที่

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ: ควรมีการจัดทำแผนและดำเนินการตามแผนการจัดการ การจัดการความปลอดภัยเกี่ยวกับอาชญากรรมแบบบูรณาการ โดยประสานงานความร่วมมือทั้ง ภาครัฐ เอกชน องค์การต่าง ๆ และประชาชน ในการวิเคราะห์ปัญหาด้านอาชญากรรม พื้นที่จุดเสี่ยง สภาพแวดล้อม แหล่งมั่วสุม รวมทั้งประชากรแฝง

3. ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปใช้: ควรพัฒนาระบบการติดต่อสื่อสารที่ใช้สำหรับรับแจ้งเหตุอาชญากรรม เช่น ทางโทรศัพท์ ทางเฟซบุ๊ก ทางไลน์ หรือทางอีเมล ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับประชาชนให้สามารถติดต่อกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้นและสนับสนุนช่วยเหลืออุปกรณ์ในการออกตรวจ เช่น ไฟฉาย เสื้อสะท้อนแสง เพื่อใช้ป้องกันอาชญากรรมจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หรือแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน

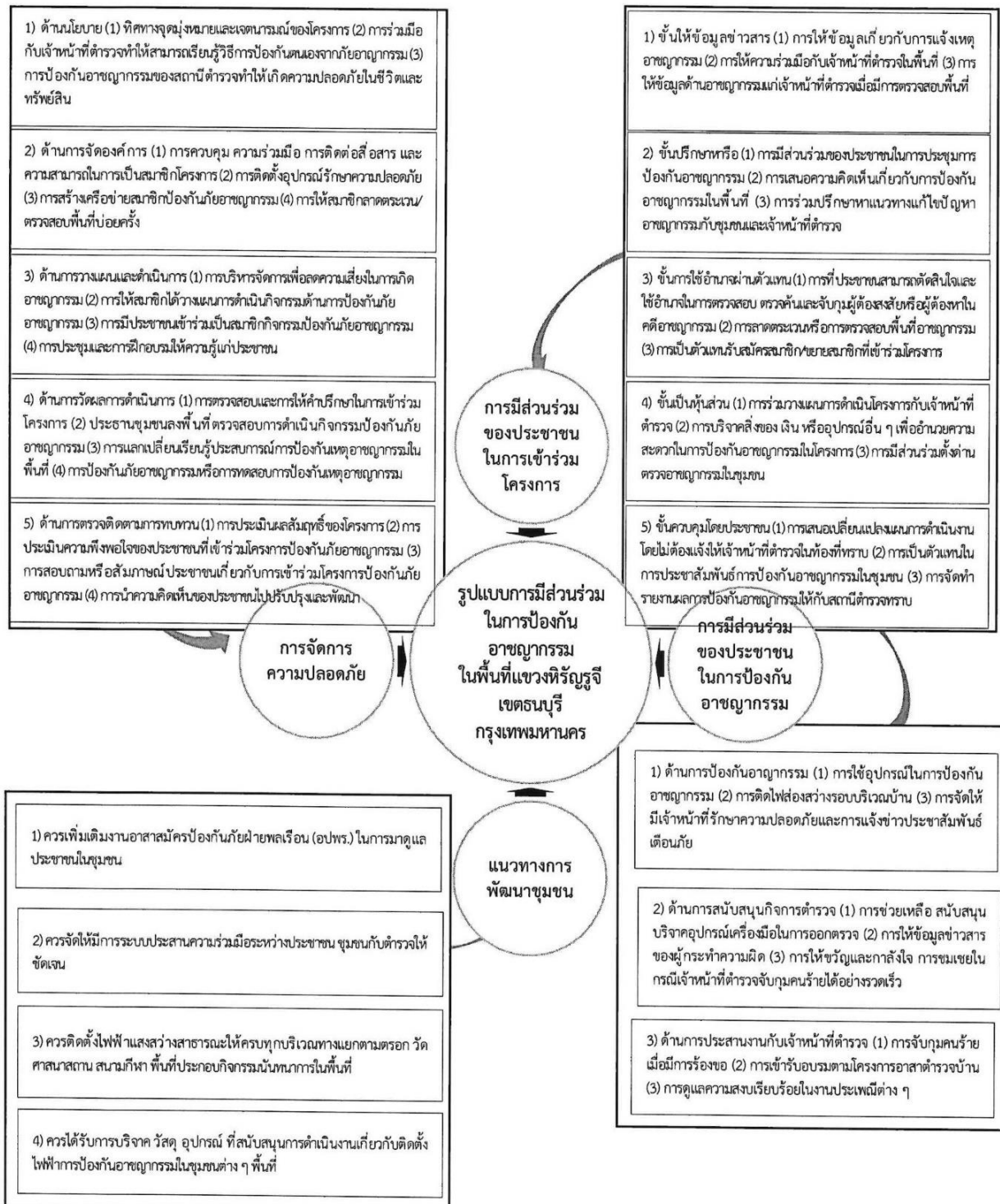
4. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป: ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความร่วมมือของประชาชนที่มีต่อการป้องกันอาชญากรรมในแต่ละพื้นที่ เพื่อนำแนวทางแต่ละพื้นที่มาปรับปรุงแก้ไข หรือแสวงหาความร่วมมือของ

ประชาชน ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม เพื่อให้เหมาะสมตามบริบทของแต่ละพื้นที่

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรุจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร พบองค์ความรู้ใหม่ คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ ขึ้นให้ข้อมูลข่าวสาร และชั้นปรึกษาหารือ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนชั้นเป็นหุ้นส่วน ชั้นควบคุมโดยประชาชน และชั้นการใช้อำนาจผ่านตัวแทน อยู่ในระดับน้อย ส่วนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน คือ ด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และด้านการป้องกันอาชญากรรม อยู่ในระดับปานกลาง และการจัดการความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนและดำเนินการ ด้านการวัดผลการดำเนินการ และด้านการจัดองค์การ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการตรวจติดตามการทบทวน และด้านนโยบายอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ และรายได้ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการจัดการความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กัน อยู่ในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้าน อยู่ในระดับสูงมาก และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กัน อยู่ในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน อยู่ในระดับสูงและสูงมาก และพบแนวทางการพัฒนาชุมชน ประกอบด้วย 1) ควรเพิ่มเติมงานอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในการมาดูแลประชาชนในชุมชน 2) ควรจัดให้มีการระบบประสานความร่วมมือระหว่างประชาชน ชุมชนกับตำรวจให้ชัดเจน 3) ควรติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะให้ครบทุกบริเวณทางแยกตามตรอก วัด ศาสนาสถาน สนามกีฬา พื้นที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในพื้นที่ และ 4) ควรได้รับการบริจาค วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับติดตั้งไฟฟ้าการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนต่าง ๆ พื้นที่ โดยรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรุจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ได้รับการประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสม และได้รับการรับรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประชาน และกรรมการที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2 ทุกท่านว่ารูปแบบดังกล่าว เป็นรูปแบบที่ดี และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ในสถานการณ์จริง ดังนี้

แผนภาพที่ 1 รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

References

- Chompunth, C. (2012). A Review of The Public Participation Concept in “The Public Participation Handbook: Making Better Decisions through Citizen Involvement” in Thai context. *NIDA Journal of Environmental Management*, 8(1), 123–139. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JJEM/article/download/28091/24139/61905>
- Cohen, J., & Uphoff, N. (1977). *Rural Development Participation: Concept and Measures for Project Design, Implementation and Evaluation*. Cornell University.
- Creighton, J.L. (2009). *Public Participation Handbook: Making Better Decisions Through Citizen Involvement*. (Wattanasap, W., Burikul, T., & Pongsaksri, M., Translator). (3rd ed.). Siripan Offset.
- Jaipian, A. (2015). *Public Participation in Mueang Nga Subdistrict Municipality, Mueang Lamphun District, Lamphun Province: Under the Local Development Plan Process*[Independent study, Master of Public Administration, Nation University].
- Keeves, P.J. (1997). *Model and Model Building, Educational Research Methodology and Measurement: An international Handbook*. Pergamon.
- Kraisakul, S., & Kongrukkawin C. (2019). Public Participation in Crime Prevention and Suppression: Area of Bangkruai Provincial Police Station. *Santapol College Academic Journal*, 5(1), 1–11. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/scaj/article/view/176844>
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. Harper & Row.
- Nakprasit, K. (2014). *People’s Participation in Preventing and Resolving Drug Problems in Lopburi Municipality, Lopburi Province*[Master of Public Administration, Rangsit University].
- Nareenoi, P. (2016). *Economic History for Community Development*. Sahadhammika.
- Nation TV. (2020, Nov 3). *Don't Let this Kind of Behavior Happen Again in Pathum Thani Province*. <https://www.nationtv.tv/news/378804224>
- Patcharajirasak, N. (2017). *Participation of Motorcycle Drivers in Crime Prevention in the Area of Phayathai Police Station*[Independent study, Master of Public Administration, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage].
- Pearnsomboon, P. (1983). *Crime Control from the Environment* (2nd ed.). Odeon Store.
- Policy and Planning, Division Office of the President, Bansomdejchaopraya Rajabhat University. (2021). *Strategic Action Plan. Bansomdejchaopraya Rajabhat University fiscal year 2022*. Bansomdejchaopraya Rajabhat University.

- Royal Thai Police. (2008). *Regulations of the Royal Thai Police on Promotion of the People Local Communities and Organizations are Involved in Police Operations, 2008*. Royal Thai Police.
- Saengmookda, P. (2017). Participation in Crime Prevention Through Social Media to Radio Traffic case Study: Taxi Driver in Bangkok. *Journal of Thonburi University*, 11(24), 20–31. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/trujournal/article/view/72746>
- Sriwongchai, W., & Sripokangkul, S. (2017). Potentiality of the Volunteer Police: A Case Study of Ban Kho Sub-district, Mueang District, Khon Kaen Province. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and Arts)*, 10(1), 1836–1850. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/91167/71606>
- The Bangkok Metropolitan Administration (BMA). (2014). *Announcement of the Bangkok Metropolitan Administration on the 20-year Bangkok Development Plan (2013–2032)*. BMA. <https://webportal.bangkok.go.th/upload/user/00000052/plan/th-20year.pdf>
- Thuamphong, S. (2019). Performance Analysis on Safety Activities Implementation of Thailand Institute of Occupational Safety and Health (Public Organization). *Academy Journal of Communication Public Health*, 5(2), 68–79. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/ajcph/article/view/247094>
- Wiang-o-sot, S. (2004). *The People Participation in Crime Prevention in Mueang Chiang Rai-Municipality. Chiang Rai Province*[Master of Arts (Political Science), Kasetsart University].
- Waller, D. (1967). *Scientific Sociology: Theory and Method*. Prentice-Hall.
- Yamane, T. (1967). *Statistic: An Introductory Analysis* (2nd ed.). Harper & Row.